CİLT-3
Sayı-67

Milliyet

ÇOCUK

7'den 70'e bütün çocukların dergisi

Yazılar ve resimler : GOSCINNY ve UDERZO ● Türkiye'de yayın hakkı Milliyet gazetesine aittir

RED KİT / Grandük

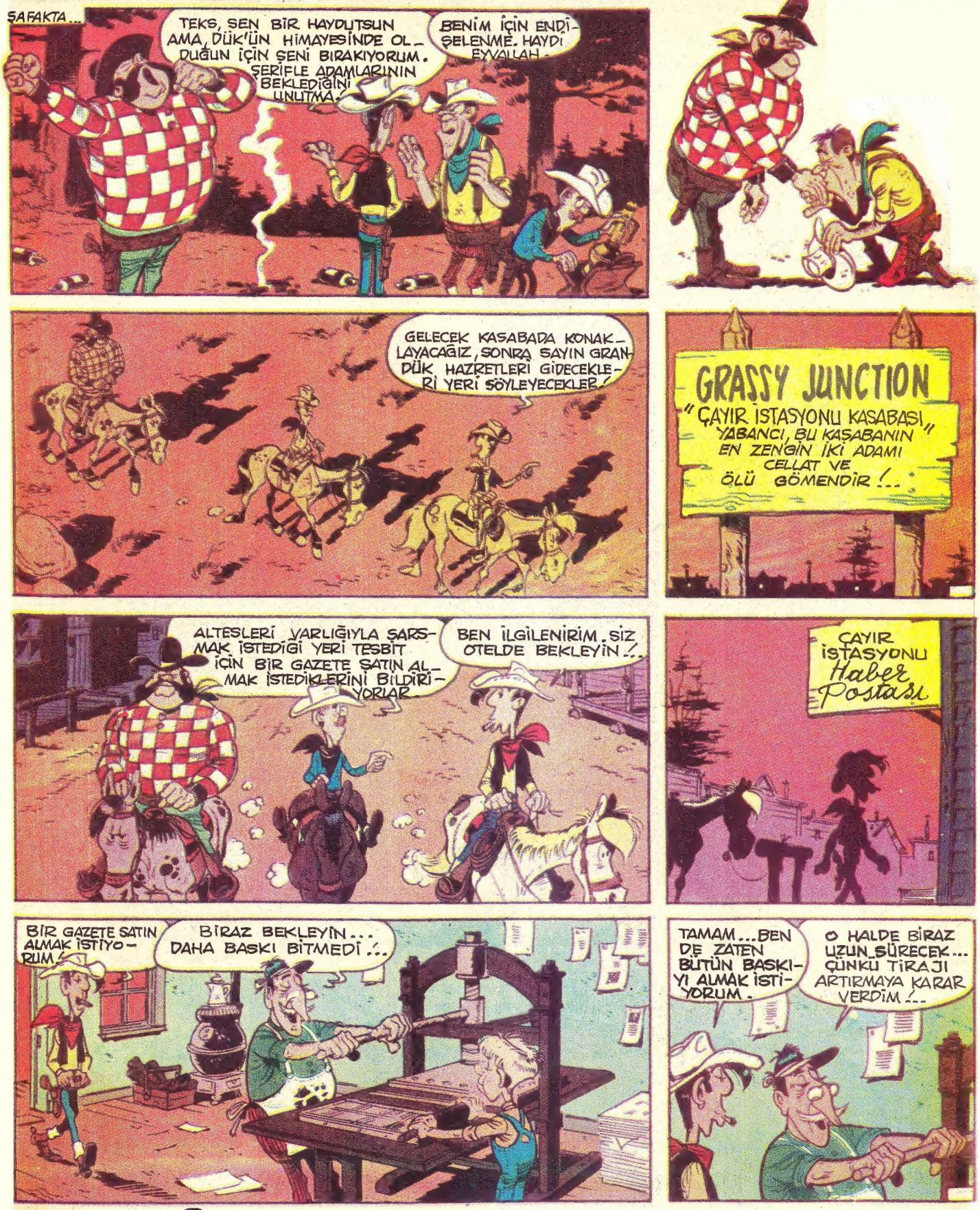

Uzak Batıya bir seyehate çıkan **Grandük Leonid, uşağı Bulenkov** ve **Red Kit'in yolculuklar** ilginç **olaylarla** devam etmektedir...

İŞTE HEPSİ SİZİN!...

ŞİMDİ HEPSİNİ YAKIN!

İŞİTTİN Mİ, TOMMY? İYİ BİR GAZETECİ OLMAK İSTİYORSAN ACELE ETMELİSİN. HADİ HEPSİNİ YAK ŞİMDİ!..

TAMAM PATRON!...

ALTIN ŞEHİR NASIL YERDİR!...

ALTIN ARAYICILARININ ŞEHRİYDİ. ANCAK ALTIN MALTIN KALMAYINCA BİR HAYALET ŞEHRİ OLDU!...

ÇOK GÜZEL... ŞİMDİ BENİM İÇİN TEK BİR GAZETE BASINIZ!.. İÇ SAYFALARA FASARYA HABERLER, ÖN SAYFAYA DA SİZE SÖYLEYECEĞİM BAŞLIĞI KOYACAKSINIZ...

"ALTIN ŞEHİRDE ALTIN! BU HABER ALTINA DOĞRU ÇILGINCA BİR HÜCUMU BAŞLATTI. BÜTÜN DESPERADOSLAR, KATİLLER, ÇAPULCULAR...

"...ÇAPULCULAR..."

"...VE BU DURUM ALTIN ŞEHRİ BATININ EN TEHLİKELİ KASABASI HALİNE GETİRİLDİ..."

OKEY, BUNU ACELE BASIN!...

TOMMY! ÖZEL BASKI YAPIYORUZ! BANA YARDIM ET!...

PEKİ PATRON!

FAMILY HOTEL

SİZİ UMUYORDUM... BOB SIKILIYOR VE GAZETE UMUDU İÇİNDE SABIRSIZLANIYOR!

İŞTE TAZE TAZE BİR GAZETE...

ANAHTARINIZI MI İSTİYORSUNUZ?...

HAYIR! HESABI...HEMEN HAREKET EDECEĞİMİZİ SANIYORUM!...

DEVAMI VAR..

Gülten DAYIOĞLU'ndan bir hikâye

armağan

O gün, Aksel'in doğum günüydü. Annesi pastalar, kurabiyeler, çörekler yapmıştı. Aksel sevinçten uçuyordu. Öğleden sonra arkadaşları geldiler. Hep birlikte oyunlar oynadılar, plak çalıp dans ettiler... İkindi sıralarında Aksel'in annesi:

- Haydi bakalım, ellerinizi yıkayıp sofraya buyurun! Dedi. Çocuklar "yaşasın!" diye bağrışarak, banyo kapısının önünde sıra oldular. El yıkama işi bitince, masanın çevresine dizildiler. Sabırsızlıkla yutkunarak tabaklarını Aksel'in annesine uzattılar. Yiyeceklerin hepsi de çok güzeldi. Salamlı, peynirli sandöviçler, tatlı tuzlu kurabiyeler, çörekler, hele üstü mumlu kocaman pasta!.. çocukların isteğini kabartıp yüreklerini hoplatıyordu. Pastanın üstünde, 8 tane mum yanıyordu.

Aksel onları bir solukta söndürmeye çalışırken, arkadaşları: "Doğum günün kutlu olsun" şarkısını söylemeye başladılar. Yemek işi sona erince, yine oyunlar oynandı. Sonra çocuklar evlerine dağıldılar.

Arkadaşları gidince Aksel, hemen armağan paketlerini açmaya girişti. Renkli kalemler, sulu boyalar, oyuncak araba, uçak ve plastik askerlerle birçok kitap getirmişti arkadaşları. Aksel kitaplara dönüp bakmadı bile! "Keşke kitap yerine herkes oyuncak getirmiş, olsaydı... Kitabı ne yapacağım?" diye geçirdi. Oyuncakları alıp hemen oynamaya başladı. Kitaplar oldukları yerde kalakaldılar. Annesi sofrayı toplayıp bulaşıkları bitirdikten sonra, oğlunun yanına geldi...

- Ooo! Ne güzel armağan bunlar... Kitapları neden bir köşeye attın? Kitaplığa kaldır sana. Aksel omuz silkti:

- Kitabı ne yapayım anneciğim? Oyuncakları sevdim.. Onlarla oynayacağım.

- Olur mu oğlum? Arkadaşların senin için seçip satın almışlar. Kitap en güzel armağan bence. Oyuncaklar kısa bir süre sonra bozulup kırılacak. Ya da bıkacaksın onlardan. Kitaplar öyle mi? Her biri çeşit çeşit bilgilerle dolu. İyiyi, güzeli ve doğruyu, iyi seçilmiş kitaplar aşılar insana.

Annesi konuşurkan Aksel, ikide bir kayıtsızlıkla omuz silkiyordu. Sonunda:

- Anneciğim, doğrusunu istersen, kitap okurken sıkılıyorum. Oyuncaklarla oynamak daha çok hoşuma gidiyor, diyerek dudağını sarkıttı. Annesi:

- Ben sana hiç durmadan kitap oku demiyorum oğlum. Oyun da gerekli senin için. Boş zamanlarında dilediğin gibi oyun oynayabilirsin. Ama kitap da okumalısın. Neyse, doğum gününde seni üzmek istemem. Bu konuyu daha sonra yine tartışırız, diyerek konuşmayı kesti. Yerdeki kitapları topladı, götürüp özenle kitaplığa yerleştirdi.

Aradan bir kaç ay geçti... Bir gün Can, sınıf arkadaşlarına: "Çocuklar yarın doğum günüm. Bize gelin eğlenelim. Annem güzel bir pasta yapacak!" dedi. Çocuklar "yaşasın!" diye bağrışarak, sevinçle ellerini çırptılar... Aksel eve varır varmaz, annesinin boynuna sarıldı.

- Anneciğim, yarın Can'ın doğum gününe gidebilir miyim? Annesi:

- Olur, dedi, Yalnız okuldan çıkınca eve uğra, ellerini yüzünü yıka. Tertemiz giyin.

Yarın sabah, para vereyim. Güzel bir doğum günü armağanı al.

Ertesi gün Aksel , paydos zilini iple çekti. Eve varır varmaz temizlenip giyindi, mutfakta yemek yapmakta olan annesini öptü. Kapıdan çıkarken birden, geri döndü. Can'a armağan almayı unutmuştu. Odanın içinde kararsızlıkla gezinmeye başladı. Çarşı, evlerine uzaktı. Doğum gününe bir an önce gidebilmek için sabırsızlanıyordu. Bir ara mutfağa gidip annesine danışmayı düşündü, sonra caydı. Annesi "sabahleyin parasını vermiştim. Armağan almayı niçin unuttun ?" diye paylayacaktı onu . Aksel sevinçle kitaplığa doğru koştu. Annesi, "Kitap en iyi armağandır" dememiş miydi ? Kendisine, doğum günü armağanı olarak getirilen kitaplardan birini çekip aldı. Beyaz bir kağıda sarıp koşarak evden çıktı...

Can'ın doğum günü çok eğlenceliydi, çocuklar kurabiye ve pastalarla karınlarını tıka basa doyurdular, sonra Can 'ın babası onlara miki filmleri gösterdi.

Film makinesi çocukların çok hoşuna gitmişti. Sabahleyin okul bahçesinde Can'a makineyle ilgili sorular soruyorlardı. Aksel soluk soluğa koşarak geldi, "Günaydın" diyerek, aralarına katıldı. Arkadaşları da ona ; "Günaydın" dediler. Fakat Can başını çevirdi . Aksel şaşırmıştı :

- Can, bana dargın mısın yoksa ?

Can cevap vermedi. Bu kez çocuklar da meraklanmışlardı:

-N'oldu, Aksel'le niçin konuşmuyorsun ? Diye üsteledi-ler. Can :

- Ona çok kırıldım, dedi . Aksel telâşlandı :

- Sana ne yaptım ki ? Dün çok iyi ayrıldık. Beni kapıya kadar geçirdin, sarılıp öptün... Doğum gününe geldiğim için teşekkür ettin. Şimdi neden küsüyorsun ? Can :

- Dün bana doğum günü armağanı olarak ne getirdin? Aksel :

- Kitap, diye atıldı. Annem, kitap en iyi armağandır demişti de... Yoksa oyuncak yerine kitap getirdiğim için mi darıldın bana ? Can :

- Hayır Aksel, kitabın değerini biliyorum, ona darılmadım. Dün bana, doğum gününde, benim sana armağan ettiğim kitabı getirmişsin. İçini açıp okumadın mı ? İlk sayfasına "kardeşim Aksel, doğum günün kutlu olsun" diye yazmış, altına da imzamı atmıştım. Aksel bunu duyunca kıpkırmızı oldu. Arkadaşları da kınamışlardı onu, yavaş yavaş çözülüp çevresinden uzaklaştılar.

Aksel olduğu yerde kala kaldı.

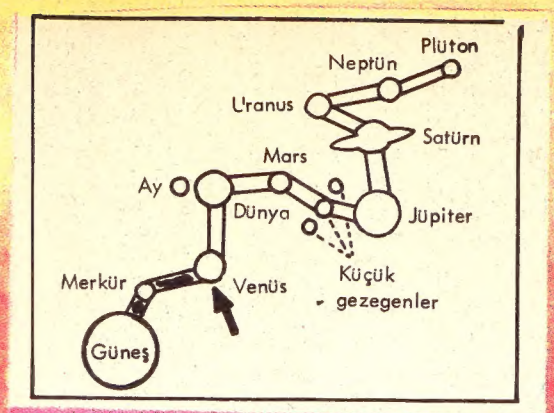

UZAYA YOLCULUK — 3

ESRARLAR GEZEGENİ «VENÜS»

Uzay yolculuğuna devam ediyoruz. Merkür'den sonra sıra Venüs'de

Esrarlı bir gezegen - peçeli gezegen! Yüzünü, güneş ailesinin diğer kişilerinden gizleyen gezegen. Ve güneşi hiç görmeyen bir aile kişisi. İşte bu güneş sisteminin ikinci gezegeni Venüs'tür.

Yüzyıllar boyunca Venüs, gökyüzündeki en büyük esrarlardan biri olarak kaldı. Oysa komşu gezegenler içinde bize en yakın olanı da budur (bazan 38,5 milyon kilometreye kadar bize yaklaşır) ve bizler, diğer gezegenler hakkında ne biliyorsak, yakın komşumuz hakkında da o kadar şey biliriz.

Ne var ki Venüs, tarih boyunca İnsanoğlu'nun romantik duygularını kamçılamıştır. Adını bile Aşk Tanrıçası'na vermiştir. Ne yazık ki Venüs, yüzünü gizleyen bir tanrıçadır.

İnsansız sondajlar

Venüs'ün esrarı, gezegeni saran atmosfer tabakasından ileri gelir. Venüs'ün bütün yüzeyi çok kalın bir bulutla örtülüdür; insanlar bunca zamandır yaptıkları gözlemler sırasında, hiçbir gün, bu bulutların aralandığını görmemişlerdir.

Bu yüzden, Amerika ve Rusya, Venüs'e insansız uzay araçları yollayana kadar, bu gezegen hakkında ancak tahmini bilgiler ve hesaplar yapılabilmiştir.

Örneğin, gezegeni saran bulutların, dünyanın bulutlarına ben-

● Sımsıcak rüzgarı, uçuşan kumları ve kayaları ile Venüs, ziyaretçilerini hoş karşılamıyor!

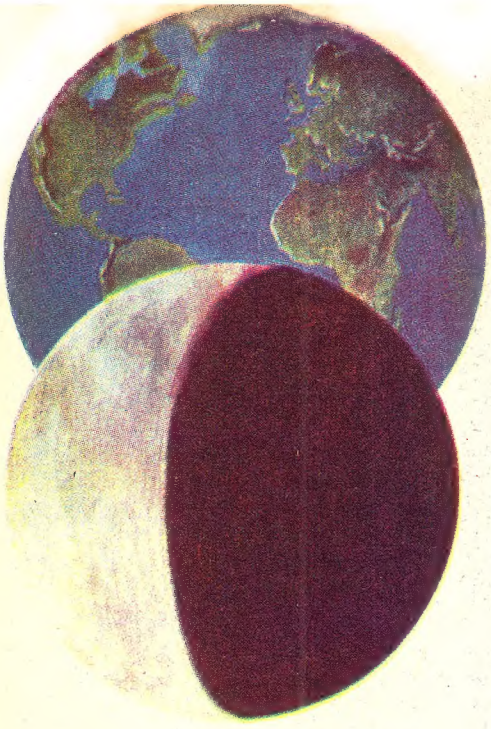

Dünya ve Venüs hemen hemen ayrı ölçülerde. Ancak kalın atmosfer tabakası yüzünden, onu ancak yukarıdaki gibi, hilal biçiminde görebiliyoruz.

zediği düşünülmüştü. Bu bulutların yüklü bir subuharı taşıdığı bunların altındaki gezegenin de ılık, sulak bir gezegen olduğu, belki de evrimin ilk devrelerini yaşadığı sanılmaktaydı.

Parlak nesne

Hatta Venüs'te bize oldukça benzeyen yaratıkların olduğu, oksijen ve nitrojen dolu bir havayı ciğerlerine çektikleri bile düşünülmüştü.

Oysa gerçek, özellikle romantikler için, çok çok değişikti bu düşünülenlerden.

Venüs'ü Dünya'dan teleskoplarla gözlemenin zorluğu, tıpkı Merkür'de olduğu gibi, bu gezegenin de Güneş gibi her zaman gökyüzünde aynı yerde durmasından ileri geliyordu.

● Venüs'ü inceden inceye görebilmek olanaksız. Bir uzay gemisi radarlarını, elektronik beyinlerini kullansa bile, yoğun atmosfer yüzünden kör bir iniş, yapmak zorunda kalacaktır.

Yine de son derece parlak bir nesneydi. Yılın uygun zamanında, Güneş'in batışından epey bir zaman sonra Venüs parıl parıl görünebiliyordu. Öyle ki bazan parlaklıktan gölge bile yapıyordu.

Bu yüzden insanlar Venüs'ü çok iyi tanıdıklarını sandılar ve günün hangi saatında görünüyorsa, ona uyularak "sabah yıldızı" ya da "akşam yıldızı" gibi adlar taktılar.

Kalın atmosfer tabakasına karşın astronomlar, uzay yolculuklarından önce de bazı gerçekleri ortaya çıkarabildiler.

Uydu yok

Örneğin, Venüs'ün ölçü ve yoğunluk bakımından Dünya'ya çok benzediğini ama, uydusu olmadığını biliyorlardı. Güneşin çevresinde, yaklaşık olarak 108 milyon kilometre uzaklıkta dönüyordu ve bundan da anlaşılacağı gibi, Dünya'dan çok daha fazla Güneş ışısı alıyordu.

Venüs'ün ekseni, eliptik düzeyden 6 derece eğimliydi (Dünya'nınki ise 23.5 derece kabul edilir) ve bu yüzden mevsim değişiklikleri olması beklenemezdi.

Gezegenin radarla incelenmesi sonucu bazı yüzey biçimleri ne rastlanıldı... Bunlar belki dağlar ya da vadilerdi ya da büyük kraterler.

Radar yardımıyla, bir Venüs gününün, bizim gün hesabımızla 243 gün olduğu da anlışılmıştı. Ama bu devretme geriye doğru olduğu için (retrogreyd) iki güneş doğması arasında geçen gerçek zaman uzunluğu oldukça kısaydı: 118 gün kadar.

Eğer yüzeyinden Güneşi görebilseydi, Batı'dan doğuyor, Doğu'dan batıyormuş gibi görünecekti.

Peki, uzay uçuşları sırasında neler öğrenilebildi?

Bu alanda şimdiye kadar en başarılı olanlar Ruslar'dır. Onların "Zond" ve "Venera" adlı uzay taşıtları, bu gezegene çarparak iniş yaptılar. Ancak her iki araç da çarpışmadan birkaç saniye öncesine kadar sinyal göndermişti.

Ve bizim bunlardan öğrendiklerimiz, Venüs üzerinde bizim tanıdığımız hayat biçimlerine benzemeyen bir hayat tarzının olduğudur.

Zehirli gaz

Isı hakkında da bazı bilgiler edinildi. İlk düşüncelere göre gezegeni saran kalın bulut tabakasının güneş ısısını tam olarak geçirmediği, ve kalın atmosferin yüzeyi soğuttuğu sanılıyordu. Oysa tam tersine, bu atmosfer sanki cam bir ev görevi yaparak, ısıyı 400-500° C. ye çıkarıyor, yani suyun kaynama derecesinin dört, beş katı bir ısı var gezegenin yüzeyinde.

»

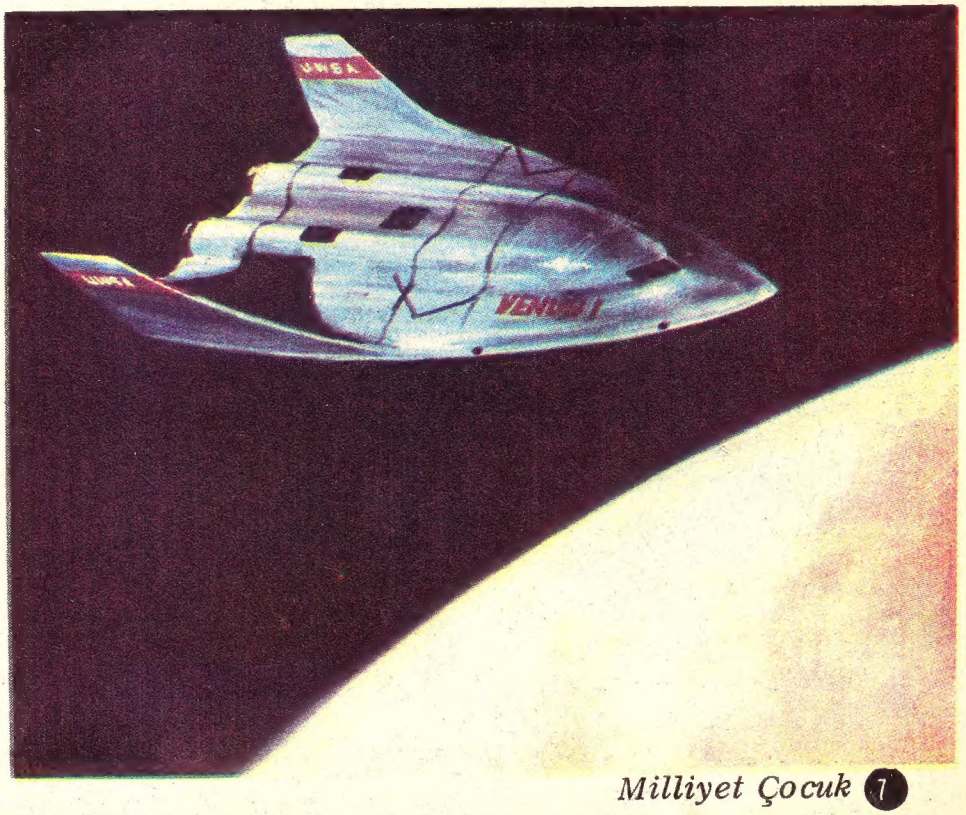

BOŞ İNANÇLAR

Batıl inançlarınız var mıdır? Elbette yok, değil mi? Her şeyden önce modern, teknik bir çağda yaşıyorsunuz, böyle bir çağda da batıl inanca yer yoktur, var mı yoksa?...

Yanlışlıkla tuz dökerseniz, omzunuzun üstünden tuz atmazsınız! Merdiven altından geçmek sizi korkutmaz! Nazardan korunmak için hiç tahtaya vurmazsınız! Yoksa, bu dediklerimizi yapıyor musunuz?

Doğrusu hiç kimse batıl inançları olduğunu açıklamaktan hoşlanmaz, yok der. Oysa herkesin bir, iki tane, ama büyük, ama küçük bir batıl inancı vardır. Hiç kötü gittiğini sandığınız bir sınavdan iyi not alarak çıkmadınız mı? Bu iyi notu da, yazdığınız kaleme bağlamadınız mı? Sonra da, size sınavda iyi not aldıran o kalemi iyi bir yere saklamadınız mı? Belki de o iyi notu şansınıza verdiniz. Ancak batıl inançlar böyle başlar işte.

İlk insanlar kendilerini son derece düşman bir dünyada bulmuşlardı. Çevrelerindeki herşey onlara yeni bir bela gibi geliyordu. Seller, kıtlıklar, yangınlar, şimşekler ve gökgürültüleri, hastalıklar, ölüm; bunların hepsi başlarına geliyordu ama, nedenini anlamıyorlardı. Bu yüzden ilkel adam, bunların herbirine bir neden uydurdu, ya da icat etti.

Şöyle düşündü: Mutlaka benim çevremde insanüstü birtakım yaratıklar var. Bunlar hem iyi hem de kötü güçlerin sahipleri. Benim başıma gelenler de bu yaratıkların yüzünden. Şu halde, onun bana kötülük yapmaması için, hep iyi olması için bazı çareler düşünmeliyim.

Böylece ilk törenler, kurbanlar ortaya çıktı; ardından da ilkel dinler. Elbette bu törenler bölgeden bölgeye değişiyordu, hatta kasabadan kasabaya bile. Günümüzde batıl inançların niye birbirlerine zıt düştükleri de anlaşılmış oluyor.

Çünkü batıl inançlar, şu unutulmuş ilkel dinlerin kalıntılarından başka bir şey değillerdir.

Aman tuza dikkat!
Bıçağı alınca
ne yapacaktınız?...
Şu kara kediye gülümseyin!
Talihiniz sizlere neler
hazırlıyor acaba?...

Uğursuz onüç! Aman tahtaya vur
Bunları biliyorsunuz,
ya bunların da uğur
getirdiğini biliyor muydunuz?
Düşen bir yaprağı tutmak
Dört yapraklı yonca bulmak
Evde atnalı bulundurmak
Bahçede kurbağa yakalamak
Elbiseleri ters çevirip koymak...
Bunlar da uğursuzlukmuş:
Elden bıçak almak
Masa üzerine ayakkabı koymak
Yeni ayı pencereden görmek
Geminin Cuma günü suya
indirilmesi...

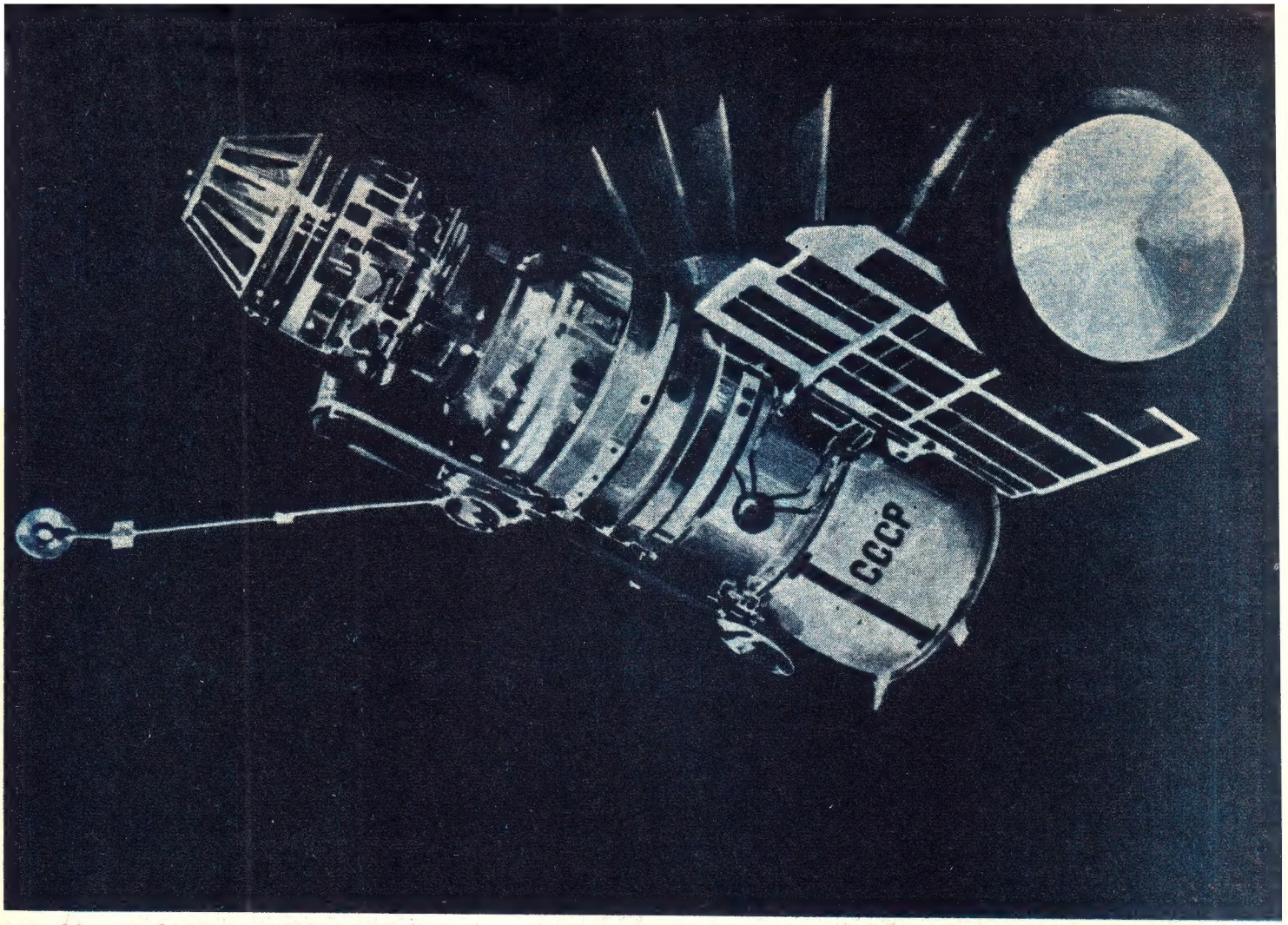

● **Venüs'e inen ilk Dünya aracı, Rusların "Venüs I" adlı uzay gemisidir. 1965 kasımında Dünya'dan ayrılmış 1966 martında Venüs'e çarparak inmiştir. Ne yazık ki, Dünya'ya hiçbir radyo haberi yollayamamıştır.**

Elde edilen ikinci önemli bilgi, atmosferin hemen hemen yalnızca karbondioksit gazından oluştuğudur. Bu gaz, insanı öldürebilen bir gazdır.

Üçüncü olarak da Venüs' teki atmosfer basıncının, Dünya 'da deniz kıyısındaki basıncın 60 katına eş olduğu anlaşıldı.

Venüs'e ayak basacak bir insanın bu üç bilgiye karşı çok iyi korunmuş olması gerekir, yoksa yaşaması imkansızdır.

Ama, bizim Venüs'e vardığımızı, ve son derece modern ve iyi yapılmış uzay giysilerimizle bu üç tehlikeye karşı korunduğumuzu düşünelim. Bakalım esrarlı gezegende neler göreceğiz?

İlk olarak korkunç bir parıltıyla karşı karşıya geleceğiz. Güneş atmosferden geçerek her yeri ve her şeyi güneş ışığına boğar. Belki güneşi göremeyeceğiz ama, onun, orada olduğunu da hiç unutamayacağız.

Sürekli fırtına

Yüzey son derece sıcaktır ve kayalar çabucacık ufalanırlar.Her yerde kum, çakıl, kaya parçacıkları göreceğiz. Sürekli olarak bir fırtına, kızgın bir rüzgar önümüze bir şeyler atacak. Giysimizin yüzümüzü koruyan camlı kısmı kuma bulanacak.

Atmosfer tabakası çok kalın olduğundan uzağı göremeyeceğiz... Gemimizden uzaklaşırsak kolayca kaybolabiliriz. Ve böylece, çabucak, Venüs'ün, insanların yaşamasına hiç de uygun olmadığını anlayacağız.

Gezegenin gece yanına geçecek olursak, orada da korkudan fazla duramayacağımızı bilmemiz iyi olur. Fırtına, kızgın esen rüzgar yine devam edecek ve ısı ancak birkaç derece düşecek. Üstelik de oranın gecesi simsiyah korkutucu bir gece olacak. Gökyüzüne baktığımızda ne yıldızları görebileceğiz, ne de ayı. Yalnızca bizi saran kalın bir hava tabakası çarpacak gözümüze.

Dönen sis

Gezegenin kutup yörelerinde işler birazcık daha iyi gidecek. Hava birkaç derece daha düşecek ama, o çöl gibi yüze, girdap gibi dönenen sisli atmosfer yine oraları da kasıp kavuracak.

En kısa zamanda Venüs'ten ayrılmaya karar vereceğiz. Belki de Güneş Sistemi'nin bir başka bölgesinde, İnsan'ın yaşayabileceği bir gezegen bulacağız.

Ama önce, yolculuğumuz bizi, Güneş'ten üçüncü uzaklıktaki, güzel., garip bir gezegene ulaştıracak. Yanından ayırmadığı uydusuyla birlikte dönen bir gezegene.

Dünya ve Ay, bir arada iki gezegen, belki de Uzay'ın sonsuzluğunda yer alan, birlikte dolaşan tek çift!

Odada şemşiye açmak uğursuz - mudur?

ŞANS İÇİN BİR İĞNE

Daha ilerki zamanlarda, insanlar madenlerle uğraşmaya başla - yınca, bu işte başarılı olanlar, başarılı olamayanların gözünde, "şanslı" madenciler, maden de "sihirli" güce sahip niteliklere büründüler. Derken şu inanç doğdu: Yolda giderken bir iğne görürse - niz, hemen alın. Onu yerde bırakırsanız, uğursuzluk getirir.

İlkel zekâlar, hayat verici güçlerle karşı karşıya gelmekten de korkuyorlardı. Örneğin, başakları büyüten güneş ışınları iyiydi, hoştu ama, neyin nesiydi, bilemiyorlardı. Bu yüzden hâlâ Afrika ve Hindistan'da, önemli kişiler güneş altında bir geçite katılırlarsa, onları güneşin "büyülü" ışınlarından korumak için şemsiye açarlar. Bu yüzden çok ülkelerde evin ya da odanın içinde şemsiye açmak iyi değildir, diye kabul edilir. Bunun aslı, böylesine kutsal bir nesneyi ancak güneş altında kullanmak gerekir, kapalı yerde değil, inancıdır.

Ürünler için güneş ne kadar gerekliyse, yağmur da o kadar gereklidir. Kuraklık çıka geldiği zaman, yağmur yağdırmak için bir sürü batıl inanç da ortaya çıkmıştır. Yağışlı bir ülke olan İngiltere'de bile böyle bir inanç vardır. Yağmur yağdırmak için eğrelti ve süpürge otlarını keserler.

Eski zaman insanları için ürünleri kadar tuz da önem taşırdı. Çünkü avladığı etlerini uzun zaman koruyabilmek için tuz çok gerekliydi. Bunun için tuzun ne denli bir önem taşıdığına ve onun yere dökülmesinin uğursuzluk, şiddet ve ölüm taşıyacağına inanılmasına şaşmamak gerekir.

Belki güzel bir şarkıyı ıslıkla çalıyor ama, az sonra bir fırtına da çıkarabilir!

Makbet oyunu sırasında bir kaza daha. Oyuncular bu piyesi uğursuz sayarlar ve kazalar birbirini izler.

Bir inanca göre de, insanın iskemlesinin arkasında şeytan beklermiş. Sofraya tuz dökülürse de hemen o Şeytan kavga çıkartırmış. Eğer omzunuzun üstünden, doğru geriye biraz tuz atarsanız, Şeytan'ın gözü yanıp kaçarmış. Ünlü ressam Leonardo Da Vinci de anlaşılan böyle bir inanca sahipmiş.

Çünkü ünlü tablosu "Son Akşam Yemeği"nde, sofranın üzerine tuzu dökülmüş olarak göstermiştir. Tuz ayrıca hain Yudas'ın önünde durur. Demek ki Şeytan Yudas'ın içine girmiş ve onun İsa'ya ihanet etmesine yol açmıştır.

Yine o Son Akşam Yemeği'nde sofrada onüç kişi olduğundan, nedense bu sayı da sonradan uğursuz olarak kabul edilmiştir.

Hıristiyanlığın ortaya çıkışıyla ilkel dinler artık eskisi gibi ortalıkta kalamadılar. Yine de o dinlere tapanlar, yüzlerce yıl boyunca inançlarını, törelerini, törenlerini gizli gizli sürdürdüler.

Orta Çağ'da bu gizli din sahiplerine Cadı denildi. Herkes bu "Cadılar"dan ve onların belki de gerçekten sahip oldukları esrarengiz güçlerden korkuyorlardı. Aslında bugün bildiğimiz birsürü batıl inanç, "cadılar"a ve onların "kötülükler"ine karşı alınmış tedbirlerin kalıntılarıdır. Ne var ki, 19. yüzyıl başlarına kadar yaşlı adamları ve kadınları, cadıdır diye yakmaya devam ettiler.

"SİHİRLİ" BİTKİLER

Bu arada birsürü masum insan da öldürüldü ama, şaşılacak sayıda birsürü insan da büyücülüğü meslek olarak seçtiler. Bunların yaptıkları çok zararlı bir işti: Bulabildikleri otlardan, çiçeklerden ilaçlar yapıp, hastalıklara iyi gelir diye satıyorlardı. Bu yüzden bazı bitkilerin sihirli gücüne ait epey batıl inanç ortaya çıktı. Kimisi uğurlu, kimisi uğursuz kabul edildi.

Cadılar, büyücüler her zaman yanlarında bir de kedi bulundurduklarından, daha sonraları bu hayvanlar da uğurlu, uğursuz diye adlandırıldılar. İngiltere ve Fransa'da kara kedi, Almanya ve Hollanda'nın bazı bölgelerinde ise beyaz kedi uğurlu sayılır.

RÜZGAR VE ISLIK

En ilginç batıl inançlardan bazıları da bazı mesleklerle ilgilidir. Özellikle bu tiyatrocular ve gemiciler için geçerlidir.

Hiçbir denizci, deniz üzerindeyken ıslık çalmaz, çünkü ıslık fırtınayı çağırır. Gerçekten bir zamanlar, deniz çok durgun olunca denizciler rüzgâr çıksın diye ıslık çalarlarmış. Hadi bunlar yelkenlilerin denizcileriydi diyelim, ya buharlı gemi denizcilerine ne demeli? Onlar da korkunç deniz yaratıklarından çekinirler. Bunun yanısıra oyunbaz yunuslar kötü hava işaretleri, büyük albatroslar ise iyi hava ve iyi talih belirtileridir.

Tiyatroda da ıslık çalmak, denizciler kadar oyuncuları da korkutur. Unutkan bir oyuncu giyinme odasında dalıp da ıslık çalarsa,

Eğer gelin düğün günü bir baca temizleyicisi görüp adamı öperse, çok mutlu olurmuş. Ya damat?

hemen onu odadan dışarı çıkartırlar, dışarda üç kere dönüp, kapıyı vurup öyle içeri girmesini isterler. Böylece, ıslığın çağırdığı şeytan da şaşkına dönüp ordan uzaklaşacaktır.

Sahici çiçekler, sahici mücevher, sahici yiyecek ve sahici içecek sahnede uğursuzluk kabul edilir; aynı şekilde, oyunun en son cümlesi de giyimli provadan önce asla söylenmez.

Sahnede sürüp giden en koyu batıl inançlar Shakespeare'in Makbet adlı oyunuyla bağıntılıdır. Hiç bir profesyonel oyuncu ondan cümle söylemesini sevmez ve oyunu adıyla anmaz. Pek çoğu da oyunda rol almayı bile istemez çünkü uğursuz bir oyun kabul edilir. Gerçekten de sahneye konduğu zamanlarda merdivenlerden düşüp ayağını kıranlar, dövüş sahnelerinde yaralananlar oldukça kalabalıktır.

HAYALETLER GELİYOR !

Bu oyunun uğursuz olması şuna bağlanır : Piyesteki üç tane büyücünün sözlerini, Shakespeare doğru bir yerden öğrenmiştir, ve bu sözler gerçek olduğu için de yüksek sesle tekrarlandığı zaman, kötü ruhları çağırmaktadır.

Denizlerde güvenlik içinde yolculuk yapmak, sahnede başarılı olmak için bu mesleği seçenlerin birtakım batıl inançlara sahip olmalarını hoş görmek, saygı duymak yerinde olur sanırız.

Yine de modern hayatımızda bu denli çok sayıda batıl inanca sahip olmamız biraz şaşırtıcıdır. Bir nükleer fizik bilgini bile, çalışma odasında kara kedi gördüğü zaman sevinir. Biraz dikkat ettiyseniz, kaç tane aklı başında insanın merdivenin altından geçmeyip çevresini dolaştığını görmüşsünüzdür. Acaba başlarına bir kova boyanın düşmesinden mi korkuyorlar dersiniz? Yola inip de çiğnenme tehlikesiyle karşılaşmak daha mı iyi acaba?

Ama bunu okuduktan sonra o kişilere hak vereceksiniz ! Eski Mısır'da Firavunlar gökyüzüne merdivenle çıkacaklarına inanırlarmış ve bu böyle kabul edilirmiş. Merdivenin altından geçerseniz, zavallı bir ruhun da tam yukarı çıkarken yolunu şaşırmasına yol açabilirsiniz, o da yolunu kaybedince, artık sizinle birlikte dolaşmaya başlar. Doğrusu güzel bir şey değil ! Sonra merdiven üzerinde birine rastlamak da iyi değilmiş... belki de o da bir ruh olabilirmiş !

Hiç kuşkusuz bugün yaptığımız, inandığımız batıl inançlar bir adetten, otomatik olarak yapılan hareketlerdir. Yine de bazı insanlar, belâyı çağırmamak için gizli duygulara sahip olarak davranırlar ve omuzları üzerinden tuz serperler, merdiven altından geçmezler.

Neyin uğurlu, neyin uğursuz olduğuna dair edindiğimiz inançlar çok eski devirlerdendir. Ancak merdiven altından geçmemek oldukça akıllıca bir iş!

Göründüğünden daha büyük

Hiç bir mercek, gözün sahip olduğu çift konveks mercekle baş edemez. Çünkü bu mercek genişleyebilen ve büzülen tek mercektir. Ama insan yapısı mercekler de bazan çok üstün başarılar elde etmektedir: Teleskoplar, gözlükler, mikroskoplar gibi.

Çift mercekli mikroskopta bazı mercekler bir arada kullanılmıştır. Burada resmini gördüğünüz mikroskop, laboratuvarlarda kullanılan cinstendir ve 1.000 kere büyütme gücüne sahiptir.

Büyütülmesi istenen madde, ayarlanabilir şekilde yerleştirilmiş olan cam (slide) üzerine konur. Maddenin yukarısında mercekleri ayarlanmış mikroskobun gövde tübü vardır. Bunlar aslında çifttir ve her birisi de bir çift mercekten oluşur.

Maddeye bakılacak uçta bir tüb daha vardır. Burada gözün merceği ve maddenin görünüşünü büyütmeye yarayacak başka mercekler de vardır

İnce ve kaba olmak üzere iki çeşit ayarlama yapılabilir. 100 vatlık bir lambanın ışığı, önce konkav yansıtıcı bir ayna ve toplayıcı bir mercek yardımıyla alttan, cam üzerinde incelenecek nesneyi aydınlatır. Cam üzerindeki nesne aynı zamanda yukardan da aydınlatılabilir. Mikroskop, fotoğraf işleri için kullanılacaksa, dikey bir duruma getirilir ve gözün baktığı yere bir fotoğraf makinası yerleştirilir.

Bunlar belli başlı merceklerdir. Tek ya da birlikte kullanılabilirler. Konveks mercekler büyütür, konkav mercekler küçültür

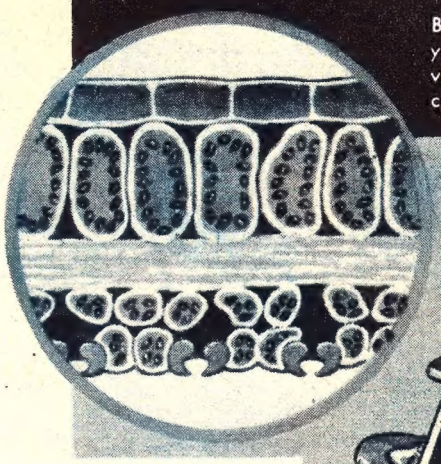

1. Nesneyi alttan aydınlatan ışık kaynağı. 2. Konkav yansıtıcı ayna 3. Ayaklar 4. Toplayıcı mercek ve ayarlayıcı 5. Cam slide üzerindeki nesne 6. Mercekler 7. Gözün gördüğü büyütülmüş nesne hayali 8. Kıpırdamayan bölüm 9. Kayan bölüm 10. İnce ayarlayıcı 11. Çeşitli merceklerin toplandığı kısım 12. Gövde tübü 13. Kaba ayarlayıcı 14. İkinci tüb 15. Göz kısmı ve hayali daha da büyütecek mercekler.

MICHEL VAILLANT

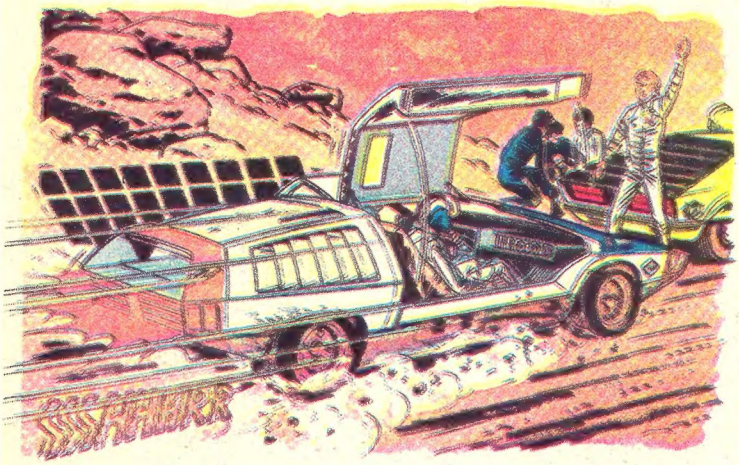

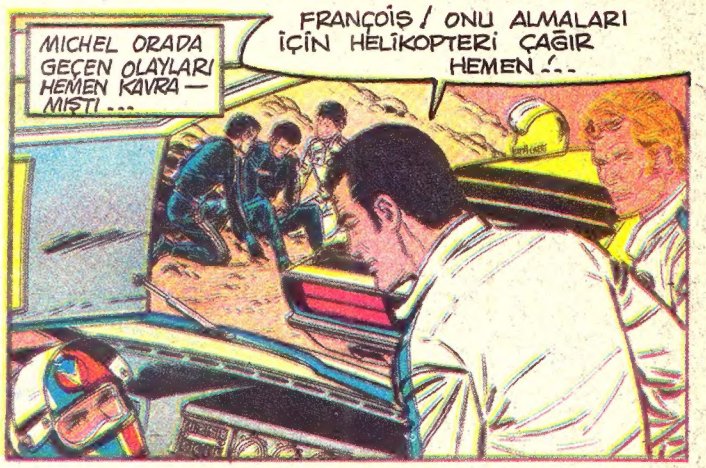

Büyük yarış bütün hızıyla devam etmektedir. Yarışı hile ile kazanmak isteyenler işi kavga ve cinayete dökerler...

IROQUOIS ADLI HELİKOPTER, İLK YARDIM İÇİN HEMEN OLAY YERİNE YETİŞMİŞTİ...

WIIIWIIIW

YVETTE, BIRAK RUSH GEÇSİN. ONLAR BİZDEN DAHA HIZLI!..

ZAVALLI ROBERTO HELİKOPTERLE LİMA'YA GÖTÜRÜLÜRKEN, "VAILLANTE'LAR, KAYBETTİKLERİ ZAMANI HIZLA KAZANIYORLARDI...

HİÇ BU KADAR KÖTÜ, ADİ ADAMI BİRARADA GÖRMEMİŞTİM... MİCHEL, ONLARA SAVAŞ AÇMAMIZ GEREKİYOR ARTIK!..

BEN DE ÖYLE DÜŞÜNÜYORUM! BARDAĞI TAŞIRDILAR ARTIK... BUNU ONLARA ÖDETMELİYİZ... EN KIZA ZAMANDA...

...İLERDE, ÖNDEKİ ARABALAR BAZI GÜÇLÜKLERLE KARŞI KARŞIYA GELMİŞLERDİ...

ÖF BE..! BİR SÜRÜ DAHA!..

HEY, ŞU HAYVANLARI KENARA ÇEKSENE...

BU YARIŞTAN TAMAMEN HABERSİZ OLAN SÜRÜ SAHİBİ BU GARİP ARACIN NEREDEN GELDİĞİNİ DÜŞÜNÜYORDU. TAM SÜRÜSÜNÜ TOPARLAMIŞTI Kİ...

VROOM

?!?

WOOIIIN

DEVAMI VAR

çocuklar için yepyeni bir heyecan kaynağı

HARDİ KARDEŞLER

ilk kitap

ESKİ DEĞİRMENİN ESRARI

bütün kitapçılarda

SERENLER YAYINI Ankara Caddesi No: 123 Tel: 26 65 98 İstanbul

İSTANBUL – Bozkurt Dağıtım İZMİR – DATİC